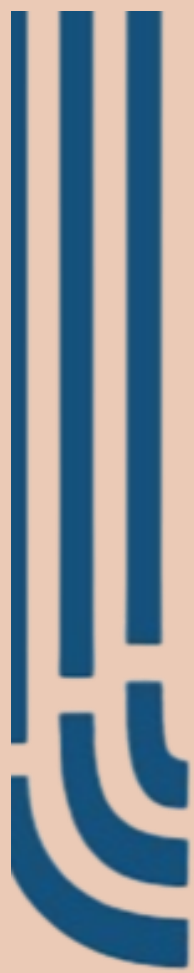




נטיעות שנטענו

ט"ו בשבט בזמן שמייטה



"וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן. יִהְיֶה לְאֶרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה שְׁדָךְ לֹא
תִזְרַע וְכִרְמֶךָ לֹא תִזְמַר. אֵת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֵת עֲנָבֵי
נִזִּירְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן. יִהְיֶה לְאֶרֶץ וְהִיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם
לֹא כֹלֶה לָךְ וְלֹעֲבָדְךָ וְלֹאֲמֹתְךָ וְלִשְׂכִירְךָ וְלִתְּוֹשְׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ.
וְלִבְהֵמֹתְךָ וְלַחֲיָה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָה לְאִכְלִ"ל

אמר ר' יוחנן: כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על המקרא הזה: "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים" (תהילים קכו, א) – אמר: "וכי יש מנמנם שבועים שנה בחלום?" – פעם אחת היה מהלך בדרך, ראה אדם אחד שהוא נוטע חרוב. אמר לו: זה לכמה שנים טוען פרות? אמר לו: לשבועים שנה. אמר לו: כלום ברי לך שתחיה שבועים שנה, ותאכל ממנו? אמר לו: אני מצאתי את העולם בחרובים; כשם שנטעו אבותי לי כך אטע אני לבני. ישב חוני לאכל, נפלה עליו שנה ונתנמנם. עלה צוק והקיף עליו ונתכסה מן העין וישן שבועים שנה. כשננער ראהו לאדם אחד שהוא מלקט מאותו חרוב. אמר לו: אתה הוא שנטעתו? אמר לו: אבי אבא. אמר: ודאי מנמנם הייתי שבועים שנה. ראה אתוננו שילדה לו עירים עירים. הלך לביתו, אמר להם: בנו של חוני המעגל היכן? אמרו לו: בנו אינו בעולם, אבל יש בן בנו. אמר להם: "אני חוני המעגל" – ולא האמינו לו. הלך לבית המדרש, שמע החכמים אומרים: ברורה לנו שמועה זו עכשו כבימיו של חוני המעגל, שכשהיה נכנס לבית המדרש, כל קשיה שהיתה להם לחכמים היתה מישיבה.

תעביר את זה הלאה

למעבר לסרטון לחצו על
התמונה



"הדואג לימים זורע חיטים, הדואג לשנים נוטע עצים, הדואג לדורות מחנך אנשים"

(יאנוש קורצ'אק)